

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 6 “ชนใดไม่มีดนตรีกาล ในสันดานเป็นคนชอบกลั่นัก อีกใครฟังดนตรีไม่เห็นเพราะ เขานั้นเหมาะคิขบดอปลัดกษณ์ ฤาอุบายมุ่งร้ายฆมังนัก มโนหนักมีดมัวเหมือนราตรี อีกดวงใจยอมคำสกปรก ราวนรกชนกล่าวมานี้ ไม่ควรใครไว้ใจในโลกนี้ เจ้าจงฟังดนตรีเถิดชื่นใจ” พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้ากับการดนตรี (วิทยาลัยดุริยางค์ศิลป์, 2554, หน้า 6) กล่าวว่า พระองค์ทรงงาน พระราชนิพนธ์บทละครบทขับร้อง งานประเภทร้อยกรองมากกว่า 853 เรื่องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษหลายๆ เรื่องต้องมีดนตรีเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ตามพระราชประวัตินั้นทรงบรรเลงดนตรีและขับร้องเพลงไทยมาตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ ทรงชำนาญในเรื่องของดนตรีอย่างลึกซึ้งยิ่งนัก จนถึงทรงพระราชนิพนธ์บทละคร ไปพร้อมกับการบรรจุกำหนดเพลงไว้ในเวลาเดียวกันและยังทรงให้ความสำคัญกับงานดนตรี งานศิลปะและวรรณกรรมต่างๆ ไว้มากมาย ตลอดระยะเวลา 16 ปีที่พระองค์ครองราชย์ พระองค์ทรงก่อตั้งวงดุริยางค์สากล (Symphony Orchestra) เป็นครั้งแรก พระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ในราชวงศ์จักรีแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ทุกรัชกาลทรงให้การสนับสนุนงานศิลปะและงานดนตรี ในหนังสือราชันย์ผู้สร้างสรรค์ ดนตรี กีฬา ศิลปะ กิตติ โล่ห์เพชรรัตน์ (2554, หน้า 19) กล่าวว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระองค์ทรงเห็นความสำคัญของกิจการด้านดนตรีเป็นอย่างมากพระองค์ทรงเป็นอัครมหาศิลปินของชาติไทย พระองค์ทรงสนพระราชหฤทัยในวิชาดนตรีอย่างจริงจังและลึกซึ้ง พระองค์ทรงเริ่มเรียนดนตรีเมื่อพระชนมายุ 13 พรรษา ขณะประทับอยู่ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยเรียนกับ อาจารย์เวย์เบรชท์ (Weybrecht) โดยพระองค์ทรงเรียนเป่าแซ็กโซโฟน (Saxophone) ทรัมเป็ต (Trumpet) นอกจากนั้นพระองค์ยังได้รับคำแนะนำวิชาดนตรีจากพระเจนดุริยางค์ บทเพลงพระราชนิพนธ์ที่ทรงประพันธ์ขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นอัจฉริยภาพทางด้านดนตรีของพระองค์ท่านอย่างแท้จริง พระองค์ทรงพระนิพนธ์เพลงไว้จำนวน 48 เพลง เพลงแสงเทียนเป็นบทเพลงพระราชนิพนธ์ในลำดับแรกทรงพระนิพนธ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2489 เมื่อครั้งดำรงพระราชอิสริยยศเป็นสมเด็จพระอนุชา ทรงพระราชทานให้นำออกมามบรรเลงครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2490 และเพลงเมนู

ไข่เป็นบทเพลงพระราชนิพนธ์ในลำดับสุดท้ายที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระนิพนธ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2538

ดนตรีนั้นเป็นการแสดงออกถึงอารมณ์และความสะท้อนใจของมนุษย์ ดนตรีจะแสดงถึงเรื่องราวความเป็นมาของของมนุษย์ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์มาจนกระทั่งถึงยุคปัจจุบัน ดนตรีล้วนแต่คือบันทึกความรู้สึกและการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของมนุษย์ชาติที่แสดงออกมาในรูปของเสียงและทำนองเพลงทั้งสิ้น สุรพงษ์ บุนนาค (2548, หน้า 13) กล่าวว่าดนตรีกำเนิดขึ้นมาพร้อมการพัฒนาสังคมของมนุษย์ชาติ ดนตรีเป็นศิลปวัฒนธรรมของชาตินั้นๆ ดนตรีจะแสดงให้เห็นถึงความรุ่งเรืองในอารยะธรรมของชาติต่างๆ ปัญญา รุ่งเรือง (2546, หน้า 1) กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของดนตรีก็คือ จังหวะและทำนอง มนุษย์รู้จักทำจังหวะได้เองโดยไม่ต้องมีใครสอน เพราะว่ามันเกิดมาจากอารมณ์ ดนตรีเกิดจากอารมณ์ของมนุษย์ จิตใจ สนุกสนาน ก็ตบมือ กระพือเท้า เสียใจก็ร้องคร่ำครวญ จังหวะน่าจะเกิดก่อนทำนองหรือไม่ก็ต้องมาพร้อมๆกันและเมื่อใดก็ตามที่ทำเสียงสูงต่ำเป็นทำนองจังหวะก็จะเกิดขึ้นมาเอง อาจจะเป็นระบบหรือไม่เป็นระบบก็ได้แล้วแต่การทำจังหวะหรือการทำทำนองของมนุษย์ที่ถือกำเนิดตามส่วนต่างๆ ของโลกนั้น แรกเริ่มเดิมทีก็คงจะไม่ต่างกันมากนัก ต่อเมื่อมนุษย์รู้จักพัฒนาความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นเจริญขึ้น กลายเป็นวัฒนธรรมของมนุษย์แต่ละเผ่าซึ่งต่างกันไปตามสภาพทางภูมิศาสตร์คือพื้นที่ที่อาศัยอยู่ สภาพของภูมิอากาศและพืชพันธุ์ธรรมชาติที่เป็นเครื่องบังคับให้มนุษย์ต้องปรับตัวให้เข้ากับธรรมชาตินั้นๆ เพื่อความอยู่รอดของตนเองรวมทั้งพัฒนาวัฒนธรรมและงานด้านดนตรีให้ยุ่งยากสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นตามไปด้วย ระบบเสียงในดนตรียิ่งละเอียดและสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นไปมากเท่าไรก็เท่ากับความคิดของมนุษย์ยิ่งละเอียดซับซ้อนตามไปด้วย ดนตรีในความหมายของผู้วิจัยคือ ดนตรีคืองานศิลปะแขนงหนึ่งที่มีมนุษย์เสพหรือได้รับฟังแล้วทำให้จิตใจของผู้เสพหรือผู้ฟังมีอารมณ์ความอ่อนโยน เกิดความสุขทางจิตใจทำให้ผู้ฟังมีความเมตตาต่อสัตว์โลกและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ดังนั้นดนตรีจึงเป็นอาหารทางด้านจิตใจแบบหนึ่งที่ทำให้มนุษย์เราหรือคนเรามีจิตใจที่โอบอ้อมอารี มีความรักต่อเพื่อนมนุษย์ รู้จักการให้และมีความกตัญญูต่อบิดามารดา ครูอาจารย์และประเทศชาติ

กองทัพไทยได้จัดตั้งโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพขึ้น ได้แก่ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ โรงเรียนดุริยางค์ทหารบกและโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ มีหน้าที่ผลิตทหารดุริยางค์ให้กับกองทัพต่างๆ หรือที่เรียกว่า “ทหารดุริยางค์” (Bandsman) โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพจะผลิตทหารดุริยางค์ให้มีความรู้ความสามารถด้านดนตรีและด้านการทหารเบื้องต้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นนายทหารชั้นประทวนประจำกองทัพอากาศ แต่ก็มีนายทหารชั้นประทวนหลายท่านได้รับทุนการศึกษาจากกองทัพให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในต่างประเทศ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพได้จัดทำหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตรขึ้นอย่าง

ต่อเนื่องโดยเริ่มจากโรงเรียนคุรียงค์ทหารเรือได้จัดทำหลักสูตรการคุรียงค์ขึ้นในปี พ.ศ. 2500 เป็นหลักสูตรแรกจากนั้นปรับปรุงหลักสูตรอีกครั้งในปี พ.ศ. 2534 เป็นหลักสูตรการคุรียงค์ตอนต้นและหลักสูตรการคุรียงค์ตอนปลาย จากนั้นทำการปรับปรุงอีกครั้งในปี พ.ศ. 2550 โรงเรียนคุรียงค์ทหารบกใช้หลักสูตรนักเรียนคุรียงค์ทหารบก พ.ศ. 2539 และปรับปรุงอีกครั้งในปี พ.ศ. 2552 ในส่วนของโรงเรียนคุรียงค์ทหารอากาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนคุรียงค์ทหารอากาศ พ.ศ. 2540 จากนั้นปรับปรุงอีกครั้งในปี พ.ศ. 2554 ในทุกๆ หลักสูตรของโรงเรียนคุรียงค์ทหารเหล่าทัพจะมีวิชาการดนตรีเป็นวิชาหลักพร้อมกับวิชาทหารเบื้องต้นและต้องมีวิชาสามัญเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

จากหนังสือ 126 ปีคุรียงค์ทหารเรือ (กองคุรียงค์ทหารเรือ, 2547, หน้า 33) โรงเรียนคุรียงค์ทหารเรือเป็นโรงเรียนคุรียงค์ทหารในลำดับแรกของกองทัพไทยที่มีการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ในช่วงแรกนักเรียนคุรียงค์ทหารเรือรับบุคคลพลเรือนที่จบ ป.4 เข้ามารับการฝึกอบรม เมื่อจบการศึกษาแล้วจะต้องเป็นพลทหารระยะหนึ่ง จึงได้รับการแต่งตั้งยศเป็นจ่าตรี ถึงปี พ.ศ. 2500 ได้เริ่มรับผู้ที่จบ ป.7 เข้ามาเป็นนักเรียนคุรียงค์ทหารเรือและตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป ผู้ที่จบการศึกษาแล้วได้รับการแต่งตั้งยศเป็น "จ่าตรี" สำหรับนักเรียนคุรียงค์หญิงนั้นได้เริ่มมีการรับสมัครมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 โรงเรียนคุรียงค์ทหารเรือได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงแก้ไขการศึกษาให้สอดคล้องกับระเบียบกรมยุทธศึกษาทหารเรือ ว่าด้วยการศึกษา พ.ศ. 2521 (กรมยุทธศึกษาทหารเรือ 2521, หน้า 8) ตลอดจนมา โดยเปลี่ยนแปลงการศึกษาจากหลักสูตรเดิม (ระบบเปอร์เซ็นต์) เป็นหลักสูตรใหม่ (ระบบหน่วยกิต) ตั้งแต่ พ.ศ. 2522 ในระยะต่อมากองทัพเรือได้อนุมัติหลักการให้โรงเรียนคุรียงค์ทหารเรือปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของนักเรียนคุรียงค์ทหารเรือจากหลักสูตรเดิม 5 ปี เป็นหลักสูตร 6 ปี ตามหลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้เทียบวุฒิ ปวช. โดยได้เริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป โดยหลักสูตรนี้โรงเรียนคุรียงค์ทหารเรือได้ดำเนินการจัดทำเป็น 2 ตอนคือ หลักสูตรการคุรียงค์ตอนต้น (ชั้นปีที่ 1 - 3) หลักสูตรการคุรียงค์ตอนปลาย (ชั้นปีที่ 4 - 6) ปัจจุบันกองทัพเรือได้ให้โรงเรียนคุรียงค์ทหารเรือทำการปรับปรุงหลักสูตรใหม่เป็นหลักสูตร 3 ปีเพื่อให้เหมือนกับหลักสูตรของโรงเรียนคุรียงค์ทหารบกและโรงเรียนคุรียงค์ทหารอากาศโดยรับจากผู้ที่จบการศึกษาม.3 และต้องมีพื้นฐานทางด้านดนตรีมาก่อน โดยโรงเรียนคุรียงค์ทหารเรือจะเริ่มใช้หลักสูตรใหม่ในปีการศึกษา พ.ศ. 2557

โรงเรียนคุรียงค์ทหารอากาศ ที่ระลึกกองคุรียงค์ทหารอากาศครบรอบ 94 ปี (กองคุรียงค์ทหารอากาศ, 2552, หน้า 59) ก่อตั้งมาแล้ว 64 ปีในปี พ.ศ. 2485 ได้ประกาศรับนักเรียน

ดุริยางค์รุ่นแรก จำนวน 57 คน สำเร็จแล้วบรรจุเป็นข้าราชการกองดุริยางค์ทหารอากาศ เพื่อสนับสนุนภารกิจของกองทัพอากาศเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2488 กองภาพยนตร์ทหารอากาศถูกยุบหน่วยเนื่องจากหมดความจำเป็น กองทัพอากาศจึงได้มีคำสั่งให้กองแถวทหารอากาศแปรสภาพเป็นกองดุริยางค์ทหารอากาศ เปลี่ยนสายการบังคับบัญชาไปขึ้นกับ กรมอากาศโยธิน ต่อมา กองดุริยางค์ทหารอากาศย้ายการบังคับบัญชาจากกรมอากาศโยธิน ไปเป็นหน่วยขึ้นตรงกับกรมพลธิการทหารอากาศ พ.ศ. 2490 โรงเรียนดนตรีทหารอากาศแปรสภาพเป็นโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ พ.ศ. 2496 วันที่ 19 กุมภาพันธ์ กองดุริยางค์ทหารอากาศ ถูกย้ายอีก คราวนี้ไปเป็นหน่วยขึ้นตรงของสำนักผู้บังคับทหารอากาศดอนเมือง กองดุริยางค์ทหารอากาศมีโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ เป็นสถาบันหลักของกองทัพอากาศ ที่ดำเนินการฝึกและให้การศึกษาวิชาการดนตรีสากล ดนตรีไทย และวิชาสามัญ ตามหลักสูตรให้กับกำลังพลเหล่าดุริยางค์ทหารอากาศ และโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศขึ้นตรงสายบังคับบัญชาต่อกองดุริยางค์ทหารอากาศ ปัจจุบัน โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ พ.ศ. 2551

โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก (สมเด็จพระเจ้าภูมิพลอดุลยเดช, 2551, หน้า 23) เป็นหน่วยงานในความรับผิดชอบของกองดุริยางค์ทหารบกขึ้นตรงกับกองทัพบก มีหน้าที่ผลิตกำลังพลเหล่าทหารดุริยางค์ให้กับกองทัพบกปัจจุบัน โรงเรียนดุริยางค์ทหารบกใช้หลักสูตร 3 ปี โรงเรียนดุริยางค์ทหารทั้งสามเหล่าทัพอยู่ภายใต้การอำนวยการของ กรมยุทธศึกษาทหาร กองทัพไทย

สิ่งที่เกิดขึ้นกับ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ โดยเฉพาะ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ ในช่วงที่เปลี่ยนแปลงหลักสูตรจาก 5 ปีมาเป็นหลักสูตร 6 ปีในปีการศึกษา พ.ศ.2535 นั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจำนวนสมาชิกนักดนตรีของวง BSO จากสูจิบัตรและสังเกตทักษะการเล่นดนตรีของข้าราชการที่จบจากโรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยรับตำแหน่งหัวหน้าหมวดต่างๆ ในแผนกดนตรี ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานดนตรีของกองดุริยางค์ทหารเรือตลอดระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมาโดยมีนักเรียนดุริยางค์ที่จบหลักสูตรการดุริยางค์ 5 ปีและหลักสูตร 6 ปีของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือมาปฏิบัติงานเป็นผู้ได้บังคับบัญชา และในการประชุมหน่วยขึ้นตรงของกองดุริยางค์ทหารเรือผู้เข้าร่วมจากโรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือชี้แจงเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนดุริยางค์ผลการประเมินของ สมส. อาจไม่ผ่านการประเมินและทักษะในด้านดนตรีของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือมีผลสัมฤทธิ์ทางดนตรีที่ลดลง (ที่มา: ข้าราชการของกองดุริยางค์ทหารเรือที่เป็นสมาชิกของวงดนตรี BSO สูจิบัตร พ.ศ. 2526-2554 ถึงปัจจุบัน) นักดนตรีที่เป็นข้าราชการของกองดุริยางค์ทหารเรือไม่สามารถแข่งขันกับนักดนตรีในหน่วยงานภายนอกได้ จากการศึกษาสูจิบัตรการแสดงดนตรีของ วง Bangkok Symphony Orchestra BSO (วงดนตรีอาชีพของประเทศไทย) ในอดีตเมื่อ 20 ปีที่แล้วสมาชิกในวงBSO มีนักดนตรีของ

กองดุริยางค์ทหารเรือเข้าร่วมเป็นสมาชิกอยู่ในวงประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ (สูจิตร์BSO, 2526, หน้า 9) แต่ปัจจุบันสมาชิกในวง BSO ที่เป็นนักดนตรีของกองดุริยางค์ทหารเรือมีเหลือประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ (สูจิตร์ BSO, 2555, หน้า 10) รวมทั้งวง Thailand Philharmonic Orchestra TPO ปรากฏว่ามีนักดนตรีที่เป็นข้าราชการของกองดุริยางค์ทหารเรือเป็นสมาชิกอยู่ 3 นาย (สูจิตร์TPO, 2554, หน้า 14) สาเหตุที่ผลสัมฤทธิ์ทางด้านดนตรีลดลงของนักดนตรีกองดุริยางค์ทหารเรือที่จบการศึกษาจากโรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือในหลักสูตรปัจจุบันนั้น อาจมาจากหลายสาเหตุ เช่น หลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียนดุริยางค์ ระบบการบริหารงานของโรงเรียนดุริยางค์ นักเรียนขาดแรงกระตุ้นในวิชาทักษะการดนตรี ครูผู้สอนไม่ได้มาตรฐานสากลและขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนดุริยางค์

ศักยภาพของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพยังพร้อมทุกด้าน เช่น ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ยกเว้นด้านการบริหารงานที่เป็นด้านที่อาจจะมีปัญหาโดยเฉพาะโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพเป็นโรงเรียนที่มีการเรียนหลักสูตรเฉพาะทางดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาการบริหารสู่ความเป็นเลิศ ดังนั้นผู้วิจัยได้กำหนดปัญหาระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศในการบริหารงานของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพเป็นปัจจัยแรกในการวิจัยเพื่อหาคำตอบของปัญหาดังนี้

ปัญหาการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดปัญหาเพื่อทำการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพในภาพรวมเป็นอย่างไร
2. เปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง แตกต่างหรือไม่อย่างไร
3. เปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเหล่าทัพ ได้แก่ ทบ. ทร. ทอ. แตกต่างหรือไม่อย่างไร
4. เปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูดนตรี ข้าราชการประจำวงดนตรี นักเรียนดุริยางค์ แตกต่างหรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพในภาพรวม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเหล่าทัพ ได้แก่ ทบ. ทร. ทอ.
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูคนตรี ข้าราชการประจำวงดนตรี นักเรียนคูริยางค์

สมมุติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยมีสมมุติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพในภาพรวม อยู่ในระดับมาก
2. ระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง แตกต่างกัน
3. ระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเหล่าทัพ ได้แก่ ทบ. ทร. ทอ. แตกต่างกัน
4. ระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูคนตรี ข้าราชการประจำวงดนตรี นักเรียนคูริยางค์ แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพ โดยกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประกอบด้วยประชากรจากกองคูริยางค์เหล่าทัพและโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพ 3 เหล่าทัพ จากกองคูริยางค์ทหารบก และ โรงเรียนคูริยางค์ทหารบก จำนวน 273 คน จากกองคูริยางค์ทหารเรือ และ โรงเรียนคูริยางค์ทหารเรือ จำนวน 363 คน จากกองคูริยางค์ทหารอากาศ และ โรงเรียนคูริยางค์ทหารอากาศ จำนวน 267 คน รวมประชากรจากกองคูริยางค์ เหล่าทัพ และ โรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพ ทั้งหมด 3 โรงเรียน รวม 903 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกโดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ชานินท์ ศิลป์จารุ (2553, หน้า 63) จากประชากรทั้งหมด 3 เหล่าทัพ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูคนตรี ข้าราชการประจำวงดนตรีและนักเรียนคูริยางค์ โดยกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของประชากรแต่ละกลุ่ม จากโรงเรียนคูริยางค์ทหารบก จำนวน 135 คน โรงเรียนคูริยางค์ทหารเรือ จำนวน 172 คนและโรงเรียนคูริยางค์ทหารอากาศ จำนวน 129 คน รวมทั้งสิ้น 436 คน ซึ่งสูงกว่าตารางสำเร็จรูปของเคร์จซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน ชานินท์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 49)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการบริหารสู่ความเป็นเลิศ 8 ด้านของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพ ในด้านมุ่งเน้นการปฏิบัติงาน ด้านความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครอง ด้านความมีอิสระในการทำงานและสร้างความรู้สึกรักเป็นเจ้าของกิจการ ด้านเพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากร ด้านการติดตามงานอย่างใกล้ชิดและมีค่านิยม ด้านการทำงานที่ตนเองเชี่ยวชาญ ด้านรูปแบบที่เรียบง่ายและใช้ครูอย่างมีประสิทธิภาพและด้านความเข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกัน

2.1 ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

2.1.1 เพศ

2.1.1.1 เพศชาย

2.1.1.2 เพศหญิง

2.1.2 เหล่าทัพ

2.1.2.1 ทหารบก

- 2.1.2.2 ทหารเรือ
- 2.1.2.3 ทหารอากาศ
- 2.1.3 ตำแหน่งหน้าที่
 - 2.1.3.1 ผู้บริหาร
 - 2.1.3.2 ครูดนตรี
 - 2.1.3.3 ข้าราชการประจำวงดนตรี
 - 2.1.3.4 นักเรียนดุริยางค์

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การบริหารสู่ความเป็นเลิศทั้ง 8 ด้านของ ปีเตอร์และวอเตอร์แมน (Peters and Waterman, 2004, p.1) ได้แก่

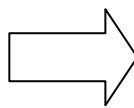
- 2.2.1 มุ่งเน้นการปฏิบัติงาน
- 2.2.2 มีความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครอง
- 2.2.3 ความอิสระในการทำงานและสร้างความรู้สึกรับผิดชอบ
- 2.2.4 เพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากร
- 2.2.5 ติดตามงานอย่างใกล้ชิดและมีค่านิยม
- 2.2.6 ทำงานที่ตนเองเชี่ยวชาญ
- 2.2.7 รูปแบบที่เรียบง่ายและใช้ครูอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.2.8 เข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยอาศัยคุณลักษณะการบริหารสู่ความเป็นเลิศทั้ง 8 ด้านของปีเตอร์และวอเตอร์แมน (Peters and Waterman, 2004, p.1) เป็นเกณฑ์ตัดสินในการบริหารองค์การว่าประสบความสำเร็จหรือไม่โดยดูจากประสิทธิผลขององค์การดังแสดงเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) ต่อไปนี้

ตัวแปรต้น
(Independent Variables)

สถานภาพของบุคลากร
1. เพศ
1.1 ชาย
1.2 หญิง
2. เหล่าทัพ
2.1 ทบ.
2.2 ทร.
2.3 ทอ.
3. ตำแหน่งหน้าที่
3.1 ผู้บริหาร
3.2 ครูคนตรี
3.3 ข้าราชการประจำวงคนตรี
3.4 นักเรียนครูิยางค์

ตัวแปรตาม
(Dependent Variables)

การบริหารสู่ความเป็นเลิศ 8 ด้าน ของปีเตอร์และวอเตอร์แมน (Peters and Waterman, 2004, p.1)
1. มุ่งเน้นการปฏิบัติงาน
2. มีความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครอง
3. ความอิสระในการทำงานและสร้างความรู้สึ เป็นเจ้าของกิจการ
4. เพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากร
5. ติดตามงานอย่างใกล้ชิดและมีค่านิยม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยจึงได้นิยามคำศัพท์เฉพาะที่เป็นคำหลักๆ เพื่อให้เข้าใจในความหมายของคำศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ให้ตรงกันไว้ดังนี้

กองดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ หมายถึง หน่วยงานในสังกัดของกองทัพไทย กระทรวงกลาโหม ได้แก่ กองดุริยางค์ทหารบก กองดุริยางค์ทหารเรือ กองดุริยางค์ทหารอากาศ มีหน้าที่ วางแผน อำนวยการ กำกับดูแลและดำเนินการฝึกศึกษาคณะมนตรีรวมทั้งการปฏิบัติการแสดงดนตรีตามที่กองทัพต่างๆ ได้มอบหมาย

โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ หมายถึง สถานศึกษาของกองทัพไทย สังกัด กระทรวงกลาโหม ได้แก่ โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ ให้การศึกษาในวิชาสามัญ วิชาดนตรีและวิชาพื้นฐานทางทหาร

นักเรียนคุรียงค์ทหารเหล่าทัพ หมายถึง บุคคลพลเรือนที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ารับการฝึกและศึกษาในหลักสูตรนักเรียนคุรียงค์เหล่าทัพและเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้รับการบรรจุเข้าเป็นนายทหารชั้นประทวนเหล่าทัพคุรียงค์ของแต่ละกองทัพบก

สถานภาพของบุคลากร หมายถึง บุคลากรเพศชาย และบุคลากรเพศหญิง จำแนกเป็น

1. บุคลากรเพศชาย ที่เป็นผู้บริหาร ครุคนตรี ข้าราชการประจำวงคนตรีและนักเรียนคุรียงค์ทหารเหล่าทัพ

2. บุคลากรเพศหญิง ที่เป็นผู้บริหาร ครุคนตรี ข้าราชการประจำวงคนตรีและนักเรียนคุรียงค์ทหารเหล่าทัพ

เหล่าทัพ หมายถึง หน่วยงานในสังกัดของกระทรวงกลาโหม เป็นหน่วยงานภายใต้การบังคับบัญชาทางยุทธการของกองบัญชาการกองทัพไทย ได้แก่ กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ

ทบ. หมายถึง กองทัพบก และข้าราชการทหารเหล่าคุรียงค์และนักเรียนทหารเหล่าคุรียงค์ที่บรรจุในอัตราตำแหน่งของกองคุรียงค์ทหารบก

ทร. หมายถึง กองทัพเรือ และข้าราชการทหารเหล่าคุรียงค์และนักเรียนทหารเหล่าคุรียงค์ที่บรรจุในอัตราตำแหน่งของกองคุรียงค์ทหารเรือ

ทอ. หมายถึง กองทัพอากาศ และข้าราชการทหารเหล่าคุรียงค์และนักเรียนทหารเหล่าคุรียงค์ที่บรรจุในอัตราตำแหน่งของกองคุรียงค์ทหารอากาศ

ตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ผู้บริหารครุคนตรี ข้าราชการประจำวงคนตรี และนักเรียนคุรียงค์ของโรงเรียนคุรียงค์ทหารเหล่าทัพ

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับต้น ได้แก่

1. ผู้บริหารระดับสูง ได้แก่ ชั้นยศ พันเอก-พันเอกพิเศษ นาวาเอก-นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอก-นาวาอากาศเอกพิเศษ ได้แก่ ผู้บังคับการกองคุรียงค์ทหารเหล่าทัพ รองผู้บังคับการกองคุรียงค์ทหารเหล่าทัพ ผู้อำนวยการ โรงเรียนคุรียงค์ทหารเหล่าทัพ รองผู้อำนวยการ โรงเรียนคุรียงค์ทหารเหล่าทัพ

2. ผู้บริหารระดับกลาง ได้แก่ ชั้นยศ พันตรี-พันโท นาวาตรี-นาวาโท นาวาอากาศตรี-นาวาอากาศโท ได้แก่ หัวหน้าแผนกคนตรีทหารเหล่าทัพ หัวหน้าแผนกวิชาการทหารเหล่าทัพ หัวหน้าแผนกสนับสนุนทหารเหล่าทัพ

3. ผู้บริหารระดับต้น ได้แก่ ชั้นยศ ร้อยตรี-ร้อยเอก เรือตรี-เรือเอก เรืออากาศตรี-เรืออากาศเอก ได้แก่ ฝ่ายศึกษาโรงเรียนคุรียงค์ทหารเหล่าทัพ ฝ่ายปกครองโรงเรียนคุรียงค์ทหารเหล่าทัพ ฝ่ายสนับสนุนโรงเรียนคุรียงค์ทหารเหล่าทัพและฝ่ายกิจกรรมโรงเรียนคุรียงค์ทหารเหล่าทัพ

ทัพ หัวหน้าหมวดของทหารเหล่าทัพ หัวหน้าหมวดวงโยชวาทิตทหารเหล่าทัพ หัวหน้าหมวดวงหัตถดนตรีทหารเหล่าทัพ

ครูดนตรี หมายถึง ข้าราชการที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพหรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศและต่างประเทศในสาขาดุริยางค์ศิลป์แล้วได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นนายทหารชั้นประทวนหรือนายทหารชั้นสัญญาบัตรในตำแหน่งของกองดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ ทำหน้าที่เป็นครูดนตรีในโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ

ข้าราชการประจำวงดนตรี หมายถึง ข้าราชการที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพแล้วได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นนักดนตรีประจำวงดนตรีต่างๆในแผนกดนตรีของกองดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ เช่น วงซอวง วงโยชวาทิต วงหัตถดนตรี

นักเรียนดุริยางค์ หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนดุริยางค์ทหารบก โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ

การบริหารสู่ความเป็นเลิศ (Excellent Education Management) หมายถึง ระดับการปฏิบัติในการบริหารสู่ความเป็นเลิศ 8 ด้านของปีเตอร์และวอเตอร์แมน (Peters and Waterman, 2004, pp.119-318) ประกอบด้วย

1. มุ่งเน้นการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่โรงเรียนหรือองค์การลงมือทำงานแก้ปัญหาและวิเคราะห์โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติ ดังนี้

1.1 โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการเรียนการสอนและผู้บริหารเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าปรึกษาปัญหาได้อย่างสะดวก

1.2 ผู้บริหารและครูทดลองปฏิบัติแก้ไขปัญหาคด้วยการลงมือปฏิบัติจริงและครูมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนทัศนคติการทำงานประสบการณ์การทำงานร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ

1.3 เมื่อมีปัญหาผู้บริหารเข้าร่วมปฏิบัติการแก้ไขปัญหาย่างรวดเร็วจริงจังและผู้บริหารมีการนำฐานข้อมูลระบบสารสนเทศมาประกอบการบริหารและแก้ปัญหา

2. มีความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครอง หมายถึง ผู้บริหารและครูต้องให้ความใกล้ชิดกับนักเรียน โดยใช้หลักการบริการคุณภาพ ความเชื่อถือและรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนโดยใช้หลักCRM (Customer Relation Management) ดังนี้

2.1 ผู้บริหารและครูเอาใจใส่ดูแลนักเรียนเป็นอย่างดีและโรงเรียนส่งเสริมให้ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน

2.2 มีการประชุมผู้ปกครองเพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองและโรงเรียนนำข้อเสนอของผู้ปกครองนำมาปฏิบัติปรับปรุงแก้ไข

2.3 ครูผู้สอนในวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีมีการสอนแบบฝึกเดียวกับนักเรียนเป็นรายบุคคลและให้นักเรียนมีอิสระในการเลือกเครื่องดนตรีที่ตรงกับความสามารถของตนเองได้

3. ความอิสระในการทำงานและสร้างความรู้สึกรับผิดชอบเป็นเจ้าของกิจการ หมายถึง การกระจายอำนาจจากผู้บริหารไปยังบุคลากรที่ต่ำกว่าจะทำให้ครูมีความรู้สึกการมีส่วนร่วม ให้ความอิสระในการปฏิบัติงานอย่างกว้างขวางและจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ อยู่เสมอ รวมทั้งผู้บริหารต้องยอมรับความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น ดังนี้

3.1 ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารพร้อมทั้งเสนอแนวทางการปฏิบัติงาน โดยที่ครูได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหารในการปฏิบัติงานอย่างเสรีในขอบเขตหน้าที่ๆ รับผิดชอบ

3.2 ครูมีอิสระในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในส่วนรับผิดชอบของตัวเองและครูสามารถสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนแบบใหม่ๆ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักเรียน

3.3 ผู้บริหารมีการมอบอำนาจให้ครูในการตัดสินใจในบางเรื่องและเมื่อเกิดปัญหาในโรงเรียนผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบก่อนเป็นลำดับแรก

4. เพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากร หมายถึง บุคลากรในองค์กรเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุด การให้เกียรติบุคลากรครูและให้ความไว้วางใจจะเป็นการเสริมสร้างจิตใจและจะเป็นแรงกระตุ้นให้ครูมีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลาโดยที่จะเป็นการเพิ่มผลผลิตรวมทั้งเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ดังนี้

4.1 ผู้บริหารให้เกียรติและไว้วางใจการทำงานของครูโดยที่ครูมีความกระตือรือร้นในการทำงานและมีกำลังใจในการเพิ่มผลงานของโรงเรียน

4.2 ผู้บริหารมีการยกย่องและแสดงผลงานของครูหรือนักเรียนที่ทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและโรงเรียนส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

4.3 โรงเรียนจัดสวัสดิการและทุนการศึกษาให้กับนักเรียนทุกปีการศึกษาและโรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างนวัตกรรมทางดนตรีแบบใหม่ๆ

5. ติดตามงานอย่างใกล้ชิดและมีค่านิยม หมายถึง ผู้บริหารต้องลงมาสัมผัสการปฏิบัติงานจริง เอาใจใส่ต่อครูระดับล่างในการปฏิบัติงานพร้อมทั้งปลุกฝังให้บุคลากรครูเชื่อมั่นในค่านิยมที่ดี จะทำให้เกิดแรงผลักดันร่วมกันในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ดังนี้

5.1 ผู้บริหารและครูมีสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมีการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งผู้บริหารมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของครูรับทราบปัญหาข้อขัดข้อง

5.2 บรรยากาศในโรงเรียนส่งเสริมกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานอย่างมีความสุขและผู้บริหารมีการตรวจเยี่ยมนิเทศแนะนำการซ่อมวงดนตรีของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

5.3 ผู้บริหารกวาดขันครูโดยเน้นการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอย่างเข้มงวดและมีการปลูกฝังค่านิยมรักในวิชาชีพดนตรี รักษา ศาสนาพระมหากษัตริย์

6. ทำงานที่ตนเองเชี่ยวชาญ หมายถึง เลือกทำแต่เฉพาะธุรกิจหรืองานที่มีความถนัดหรืองานที่เกี่ยวข้องกันและมีความสัมพันธ์กัน เช่น โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพเป็นโรงเรียนที่มุ่งเน้นในการผลิตทหารดุริยางค์ นโยบายหลักของผู้บริหารก็ควรที่จะเน้นผลสัมฤทธิ์ในงานด้านดนตรีเป็นหลัก โดยเฉพาะทักษะการเล่นดนตรี ดังนี้

6.1 ผู้บริหารมีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการการศึกษาด้านดนตรีและรักในวิชาชีพดนตรีพร้อมทั้งโรงเรียนมีการปรับปรุงหลักสูตรเนื้อหาวิชาชีทางด้านดนตรีอยู่เสมอ

6.2 โรงเรียนมีการจัดเตรียมสื่อโสตทัศนูปกรณ์วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนและเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลไว้อย่างพอเพียงกับจำนวนนักเรียน

6.3 โรงเรียนกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางดนตรีโดยการเข้าประกวดในโครงการดนตรีต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก

7. รูปแบบที่เรียบง่ายและใช้ครูอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง การจัดรูปแบบโครงสร้างที่เรียบง่ายที่สุด ลดระเบียบปฏิบัติที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน จัดระบบงานตามประเภทของสายงานและกระจายอำนาจให้แก่แต่ละสายงานปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ บนพื้นฐานของความรู้สึกรับผิดชอบขององค์กร ดังนี้

7.1 โรงเรียนจัดโครงสร้างองค์กรและมอบหมายงานอย่างเป็นระบบชัดเจนพร้อมทั้งทุกฝ่ายในโรงเรียนมีการบริหารงานที่เป็นอิสระมีขั้นตอนการปฏิบัติที่เรียบง่าย

7.2 โรงเรียนมีบุคลากรครูที่มีความสามารถด้านวิชาดนตรีเพียงพอกับนักเรียนและครูดนตรีส่วนใหญ่ในโรงเรียนสามารถสอนได้ทั้งวิชาทฤษฎีดนตรีและวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรี

7.3 ฝ่ายศึกษามีการจัดระบบการสอนที่ง่ายและรวดเร็วมีตารางสอนที่ยืดหยุ่นต่อการปฏิบัติ ฝ่ายปกครองมีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียนและผู้ปกครองเข้าใจพฤติกรรมนักเรียนเป็นอย่างดี

8. เข้มงวดและผ่อนคลายในเวลาเดียวกัน หมายถึง เข้มงวดเพื่อให้เกิดศรัทธาและความเชื่อมั่นในคุณค่าขององค์กรเข้มงวดในระบบการเรียนการสอนในด้านคุณภาพ มีการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ ให้อิสระในการทำงานและในทางตรงกันข้ามก็ใช้สิ่งผ่อนคลายให้นำมาควบคุมการทำงานของบุคลากรอย่างรัดกุมโดยวัดจากผลสัมฤทธิ์ และจะเป็นการสร้างควมรับผิดชอบในตัวของบุคลากรนั้นๆ ดังนี้

8.1 ฝ่ายศึกษา ฝ่ายปกครองสามารถเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้อย่างอิสระและมีการประชุมหาข้อยุติปัญหาข้อขัดข้องของนักเรียนตลอดเวลา

8.2 ผู้บริหาร โรงเรียนบริหารงานแบบการมีส่วนร่วมมากกว่าการใช้อำนาจเผด็จการ โดยมีความยืดหยุ่นและผ่อนปรนการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม ทำให้บุคลากรในโรงเรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่และสนุกกับการทำงาน

8.3 โรงเรียนมีการวัดผลแบบมาตรฐานสากลในวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอย่างจริงจัง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

1. ได้ทราบถึงระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพในภาพรวม

2. ได้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

3. ได้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเหล่าทัพ ได้แก่ ทบ. ทร. ทอ.

4. ได้ทราบถึงผลการเพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูดนตรี ข้าราชการประจำวงดนตรี นักเรียนดุริยางค์

5. นำผลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นข้อมูลนำเสนอต่อผู้บริหารระดับสูงเพื่อใช้ในการตัดสินใจในการกำหนดแผนนโยบายพัฒนาหลักสูตรการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ และการพัฒนาระบบการบริหารงานของ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ เพื่อเป็นการนำร่องสู่ความเป็นเลิศให้สามารถแข่งขันกับประเทศในกลุ่มอาเซียน